

1867-12-22

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
Opførsel

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen er skuffet over Carls mangel på taknemmelighed og manglende evner til at udtrykke kærlighed. I efterskriftet omtaler J. C. en uheldig episode i Rom på deres fælles rejse i 1862.

TRANSSKRIFTION

d 22 Decbr 1867

Kjære Carl!

Uagtet jeg, som mine Breve viser, var belavet paa, at den Plan for din Fremtid, som jeg meddelte dig, ikke strax vilde falde i din Smag, fordi Du havde tænkt dig ind i en anden, saa havde jeg dog ventet at høre en Erkjendelse af det for dig Tilfredstillende i Udsigten til i en Alder af 28Aar at kunne blive din egen Mand og selv at blive Herre over din Fremtid, ja, jeg havde ventet at høre en Yttring af Taknemmelighed, men jeg veed jo at, at dette er den svage Side i din Character, som jeg ikke vil dvæle ved, da jeg ikke kan rette den; det maa Livet og dets Prøvelser gjøre.- Jeg stoler paa, at naar Du er bleven 28 Aar og har brugt Mellemtiden godt, saa vil din Forstand være saa modnet, at Du vil nogenlunde

forstaae Dig selv og mig og indsee hvad der virkelig har været til din sande Tarv. Nu kan det ikke Nytte at tale mere om den Sag.- Hvad din Ansættelse i en tjenende Stilling angaaer, kan jeg kun gjentage, at det deels maa beroe paa din egen Bevidsthed om din erhvervede Indsigt og Dygtighed til at lede Andres Arbejder at bedømme Tidspunctet naar Du kan paatage Dig en saadan Tjeneste, deels paa Leiligheden som gives Dig til at opnaae den. Jeg anseer det fremdeles for heldigt at Du først lærte Alt hvad Du maa lære medens Du har Tiden til din Raadighed paa denne Udlandsreise, for at Du kan være i Besiddelse af den fornødne Modenhed og Overblik og jeg saa derfor helst at din Læretid i England gik forud, og at din Tjenestetid faldt der, men dersom der forinden tilbyder sig en gunstig

Leilighed til at faae en Tjeneste, selv en subaltern, bør Du vistnok ikke lade den gaae fra Dig.- I denne Henseende ville de Mænd, hos hvem Du har lært, Navnlig Ehrhard og Sedlmayr, jo bedst kunne raade og hjælpe Dig med deres Anbefalinger. Sedlmayr har jo især et anseet Navn, ikke alene i Tydskland, men ogsaa i Frankrig og Schweitz. Maaske kan Bourgeois ogsaa være

Dig til Nytte i Elsass og Nordfrankrig, skjøndt han jo rigtignok ikke er istand til at bedømme hvad Du kan paatage dig. Paa god Villie fra hans Side vil det ikke mangle. Fra Gloxin har jeg en venlig hilsen til Dig, men han kan neppe være Dig til Nytte i denne Sag.- Fra de fleste af vore Venner har jeg ligeledes venlige Hilsener at bringe Dig. De udtale Alle de Største Forventninger om den Udvikling som de "ualmindelig gunstige Forhold", hvorunder Du har Leilighed til at uddanne Dig, vil bringe og den Glæde, jeg vil have deraf.. At disse Forventninger maae gaae i Opfyldelse, er ogsaa mit inderlige Ønske og kjæreste Haab.- Dette være min Hilsen til den forestaaende Juul, som jeg iøvrigt Haaber Du maa tilbringe paa en behagelig Maade i din fortreffelige unge Vens Selskab. Bring ham min venlige Hilsen

Lev vel!
din hengivne
Jacobsen

Efterskrift.

Uagtet jeg veed, at Du ikke holder meget af moralske Betragtninger og at disse derfor som oftest forfeile deres tilsigtede Maal, anseer jeg det dog for min Pligt, at gjøre Dig opmærksom paa Feil og Svagheder, som Du blot behøver at faae Øiet op for, for at ville aflægge Dem.- Der er derfor ingen Grund til at beklage, at jeg ikke har glemt hine Aftener i Rom, thi en saadan Scene paa dette Sted og under vort daværende, fortrolige og lykkelige Samliv var saa paafaldende, at enhver maatte forbauses derover og indsee, at en saadan Raptus ikkun kunde fremkomme hvor der var en særdeles stærk Disposition tilstede til at raissonere over hvad andre gjøre; til at ville gjøre sin Mening gjældende og til at blive ubehagelig, naar dette ikke lykkes. Naar Du har lært at analysere Dit eget Hjerte og Sind vil Du finde disse Tilbøieligheder stærkt udviklede.

Det er denne Disposition som i afvigte Sommer er fremtraadt i den sørgelige Skikkelse af

Tværhed og Vrangvilie, ja, Bitterhed med din egen Fader; men saa sørgeligt og foruroligende, som dette har været, saa vilde dette have voldt endnu langt større Bekymring, dersom jeg ikke havde Grund til at troe, at denne Din Adfærd var Følgen af hiin ubevidste og maaske medfødte Disposition, thi dersom i Forbindelse med Levninger af det forkjælede Barns Unoder, thi dersom dette ikke

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

havde været Kilden, vilde Din Færd jo have vidnet om et andet
Hjerte og denne Tanke er altfor frygtelig til at jeg kan give den
Rum.-

Gid dine Øine nu maae blive opladte, saa at du kan see Bjelken i
dit eget Øiet og vedkjende hvormeget dit Hjerte og dit Sind endnu
staar tilbage i - Kjærlighed!

Din

J

XX
22/67 (2)
12
C.M.
Ljære Carl!

Naagtet jeg, som minn kanaan nifer, naar
beraubt paa, at den Samfund Plan som
den Samfund, som jeg meddelte dig, ikke
saa mildt faldt i den Om, fordi den
saa skulde dig ind i en anden, som sandt
jeg dog maatte at saa en fulgjende
af det som dig Effekt Udledning: Udveksling
hi i en Alde af 28 Ar at kunne bli
den egen Maad og selv at bli gjennem
aars den Samfund, ja, jeg sandt maatte at
saa en Offening af Ekstra Udledning, men
- jeg end jo, at alle er den frage Ud
i den Farakt, som jeg ikke mit smale
and, da jeg ikke Loo vilde den; det var Lig
og det frim Udledning gjæve - jeg stod gaa
at naar den er blaan 28 Ar og for
laeng Multituden godt, som mit den Laeng
naar saa maade, at den mit Udledning

forstaa dig selv og mig og andre som
der minkelig for merst til din fædre Tæn-
nue kan det ikke sigtes at lade mere om den
Fag. - forstaa din Anfættelse i en spændt
Hieling angaaende, kan jeg din gjentagelse, at
det dult og mere haave ~~gaa~~ gaa din egne
Læringssted om din søsammene Tugt og
dygtighed til at lade Andre Obehold
at det samme Tidsprædikt mere til kan
gaa tage dig en fædre Gjæst, deris gaa
Lærlingstuden fæde givst dig til at opvære
den. Jeg antager det fremdeles for selvsagt
at du først lerne Alt forstaa den mere kan
medens du for Tiden til din Tænder
gaa den Udvalds med, for at du kan
mere i besiddelse af den færdige Moders
og Omrokket og at jeg deris faar deris selv
at den Lærstid i fyrbund gik færdig,
og at den Gjæstet fast der, mere
deris den færdige selvs sig en gæst

Lideligst vil at faae en Gæst, selv
en fribekker, hvis du vistnok ikke lade den
gaar fra dig. - Tidens færdighed vilde
de Mand, som faar du som best, navnlig
Eckhart og Tostoy, jo baad tuum raad
og gælder dig med stort Omsorg.
Tostoy som jo ifor et andet Naar, ikke
alene i England, men ogsaa i Sverrig
og Danmark. Naar den Bourgeois ogsaa
naar dig det vilde i England og Danmark,
Sjældt som jo rigtig nok ikke er istand til
at bestemme Land du som gaar dig
som god Villie for som det vilde, ikke
maale. Som Gæst som jeg en mulig
jætte til dig, men som den næste naar dig
til vilde i den Dag. - Som de fleste af
naar Naar som jeg ligeledes maale
jætte at komme dig. De vilde alle
de Børn Sverrigs om den Villie
som de "uinteressante gæstige Laasid", som

di for Lidelighed til at udkaare dig,
mit hoieste og om den Glæde, jeg ved
jagu drøef. - At disse Lausentiminger
maa gaa: Oeffendli, no agfar mit
indværlige Hæde og Gærdte Jæde: -
alle mætte mine Jætte til den
faar haardt Jæde, som jeg iænge Jæde
di mine Læbinger og en besægtelig
Maade: di fortreffelige mine Hæde
Jæde. Læve som mine ædelste Jætte
Læve vel!

Min Jætte
Jacobson

27/67
17
C.II
Offentligt.
Kjærligst jeg med, at du ikke kaldes meget
af uoverskuelige Betragtninger og at disse derfor
sæm oftest ganske enkelt drømt tilfældet Maal,
anfanger jeg at dog selv min pligt, at gjære dig
opmærksom paa Løst og Dragfæder, som du
llet besjæret at faa flint og fæ, som at nulle
afslæppe dem. - Der er derfor ingen Grund
til at hulle, at jeg ikke ser af dem sine Offen-
: Ram, thi en saadan Druer paa alle Sted og
indes mest dannede, fæstholde og høfde, som
lig naar paa paa faldende, at fæstet maatte
fæstholdes Druer og indse, at en saadan
Kjærlig ikke kunde fæstholdes som der naar
en fæstholdes paa Dispositionen tilfældet til at
næstholdes naar fæstet Andre gjære; til at nulle
gjære sine Maaned gjærende og til at bli
ufæstholdig, naar ikke ikke høfde. Naar du
sæm høfde at analysere det nye fæstet og Druer,
mit du fæstet disse Tilfældet fæstet indse.
Der er Druer Disposition, som i afmæst Druer
er fæstholdet i den fæstholdig Druer af

Emneset af Braugmillen, ja, af litkenset
med den egen Takt; men saa faageligt og
saarvoldigt, saa alle saa snart, saa mildt
alle saa moldt, uden langt paaen Galdning,
derfor jeg ikke sandt Grund til at tro, at den
den Afsend var Tolgen af sin iherinds
og maaskee med fælle Disposition, ~~si~~
i Tankindstille med Læringens af et forlystede
baare Uvodes, si derfor alle ikke sandt snart
Liden, mildt den sandt jo saa midt om
at andt fjænde og den Caut er alstær
fægtelig til at jeg kan give den ~~den~~ . -
Gid den sin sin sin maaskee blev af latta,
saa at den kan saa latta i et eget sin
og atlynde Jaanaget et fjænde og et andet
uden paaen tilbage i - Æjendigt!

Den
J.